

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

Δ/νσις: Ίωάννου Γενναδίου 14 – 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ
30 Ιανουαρίου 2024

Άγαπητά μας παιδιά,

Είναι κοινῶς παραδεκτό ότι ζοῦμε σέ μιά κοινωνία, ή όποια άντιμετωπίζει ποικιλόμορφα προβλήματα και δύσκολες καταστάσεις. Γι' αὐτό έχουμε άνάγκη από πρότυπα και φωτεινά παραδείγματα, τά όποια θά είναι γιά όλους έμας πολύτιμος έπιστηριγμός.

Τέτοια ζωντανά παραδείγματα είναι και οι Τρεῖς Ιεράρχες, φωστήρες ύπερολαμπροί του σύμπαντος κόσμου. Ο Μέγας Βασίλειος, ἄνδρας ἐνάρετος και εὐλαβής, τοῦ όποίου η φωνή, ὅπως ἀκοῦμε στόν Ἐπιτάφιο Λόγο πού ἐκφωνήθηκε ἀπό τὸν ἄγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, ἀκουγόταν σάν βροντή, διότι ὁ βίος του ἔλαμπε σάν ἀστραπή. Ο Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κοσμημένος μέ σπάνιες ἀρετές και τρισόλβιος διδάσκαλος, ὁ όποιος ἐπαξίως ὀνομάστηκε Θεολόγος. Καί τέλος, ο Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ όποιος μέ τούς έμπνευσμένους λόγους του και τῇ ορθοδοξίᾳ του εὐφράδεια, ύπερέβαλε τούς ρήτορες ὅλων τῶν ἐποχῶν.

Οι Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες, ιερουργοί τῶν θείων Μυστηρίων, διαλάμπουν στό στερέωμα τῆς οἰκουμένης, ἐκπέμποντας φῶς και θεϊκή λάμψη. Ο καθένας ἀπό αὐτούς συνέβαλε τά μέγιστα στήν προώθηση τῆς γνώσεως και τῆς σοφίας, ἀλλά και στήν καλλιέργεια τῆς θεολογικῆς σκέψεως, και γι' αὐτόν τὸν λόγο τιμῶνται ως προστάτες τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀλλά και ως ἐμπνευστές τόσο γιά τούς μαθητές, δσο και γιά τούς εὐσεβεῖς ἐπιστήμονες και τούς ύπερύθυνους πνευματικούς διδασκάλους.

Ωστόσο, ὅλος αὐτός ὁ θαυμασμός, στά βυζαντινά χρόνια καί συγκεκριμένα τόν ἐνδέκατο αἰῶνα ἐπί Αλεξίου Κομνηνοῦ, μετετράπη σέ φιλονικία μεταξύ τῶν ἐλλογίμων καί ἐναρέτων ἀνδρῶν. Μιά ἔριδα ὡς πρός τήν ἀξία ἐνός ἐκάστου ἐξ αὐτῶν. Ἐτσι, τά πλήθη τῶν Χριστιανῶν χωρίστηκαν σέ τρεῖς παρατάξεις. Ἄλλοι ὀνομάζονταν Ἰωαννίτες, ἄλλοι Βασιλεῖτες καί ἄλλοι Γρηγορίτες. Οἱ πρῶτοι θεωροῦσαν τόν Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο ἀπαράμιλλο καί μοναδικό ἔρμηνευτή τῶν Θείων Γραφῶν. Οἱ δεύτεροι, προέβαλαν τήν κοινωνική καί φιλανθρωπική δράση τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, θεωρώντας τήν περίφημη Βασιλειάδα ἔργο μοναδικῆς ἀξίας, ἀφοῦ μέσα σ' αὐτήν ὑπῆρχαν ξενῶνες, νοσοκομεῖα καί γηροκομεῖο, ὅπου θεραπεύονταν οἱ ἀνάγκες τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν. Ἄλλα καί ἡ τρίτη ὄμάδα, ἔχοντας ισχυρά ἐπιχειρήματα, τόνιζε τή συγγραφική δεινότητα τοῦ Γρηγορίου, ἀλλά καί τήν ποιμαντική δράση καί φροντίδα πού ἐπέδειξε γιά τήν προστασία τοῦ ποιμνίου του ἀπό τούς αἰρετικούς.

Ἡ ὅλη ἀντιπαλότητα θά λήξει μέ τήν ἐμπνευσμένη ἰδέα τοῦ Ἰωάννου Εὐχαῖτων. Ο σοφός ἐπίσκοπος σκέψθηκε, μετά ἀπό θεῖο φωτισμό, νά συντάξει Τερά Άκολουθία καί νά συνεορτάζονται τήν ἴδια μέρα οἱ «τρεῖς μέγιστοι φωστῆρες τῆς τρισηλίου Θεότητος»¹.

Αὐτός ὁ κοινός ἑορτασμός, τήν 30ή Ιανουαρίου, μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά διαπιστώσουμε ὅτι καί οἱ Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες ἀφουγκράζονταν τόν παλμό τῆς κοινωνίας καί τίς διαχρονικές ἀνάγκες τοῦ κοινωνικοῦ ἴστοῦ. Ἐθεσαν ὡς κέντρο τῆς διδασκαλίας τους τόν ἀνθρωπο καί προσπάθησαν μέσα ἀπό τήν προβολή τῆς ἐνάρετης ζωῆς νά ἐπαναφέρουν τό ἀνθρώπινο πλάσμα στήν ἀρχική δόξα καί παραδεισένια κατάσταση.

Τόσο κατά τή διάρκεια τοῦ τετάρτου αἰώνα, κατά τόν ὅποιο ἔζησαν οἱ σήμερα τιμώμενοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅσο καί στή σύγχρονη ἐποχή, τό ἀνθρώπινο γένος βίωσε καί ἐξακολουθεῖ νά βιώνει τήν ἀπελπισία, τόν πόνο καί τή θλίψη. Ἐπομένως, εἶναι διαχρονική ἡ ἀνάγκη νά ἀναζητήσουμε τήν

¹ Απολυτίκιο Τριῶν Ιεραρχῶν.

εύτυχία καί τή χαρά, καί νά ἀνακαλύψουμε τό ἀληθινό νόημα τῆς ζωῆς.

Αὐτό τό οὐσιαστικό περιεχόμενο στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀναζητοῦν καί οἱ Τρεῖς διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, μιλώντας γιά ἐπαναπροσδιορισμό τῆς σχέσεως μας μέ τόν Θεό καί γιά συνεχή ἀγώνα κατά τῆς ἀδικίας, τῆς ἀνισότητας, τῆς περιφρόνησης τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καί τῆς βίας. Ή τελευταία, δυστυχῶς, ἔχει κάνει ἔντονη τήν παρουσία τῆς καί στόν χῶρο τοῦ σχολείου, ἀφοῦ πολύ συχνά γινόμαστε μάρτυρες βιαιοπραγίας μεταξύ τῶν μαθητῶν, ἀλλά καί γενικότερα ἀκραίων συμπεριφορῶν.

Καί στόν εὔρυτερο χῶρο τῆς κοινωνίας μας δέν ἐλλείπουν φαινόμενα βίας καί ἐγκληματικότητας, ίδιαίτερα τά τελευταῖα χρόνια. Πῶς ὅμως φτάσαμε σέ αὐτό τό θλιβερό φαινόμενο; Απάντηση σέ αὐτό τό ἐρώτημα δίδει ἔνας ἐκ τῶν σήμερα ἔορταζομένων Αγίων. Ο Οἰκουμενικός Διδάσκαλος τῆς Ἑκκλησίας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀριστος ψυχογράφος τοῦ ἀνθρώπου καί ἔρμηνευτής ὅλης σχεδόν τῆς Ἀγίας Γραφῆς, διατείνεται ὅτι ἡ αἰτία τῶν προβλημάτων τῆς κοινωνίας καί τῆς ἐπικράτησης τῆς βίας είναι ἡ διεφθαρμένη προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας².

Ἡ ἐλευθερία ἦταν ὄντως ἔνα ὕψιστο δῶρο τοῦ Θεοῦ πρός τούς πρωτοπλάστους, τήν ὅποια δυστυχῶς δέν διαχειρίσθηκαν σωστά, μέ ἀποτέλεσμα νά ἔχουμε τήν πτώση καί τήν εἰσβολή τῶν παθῶν³. Ως ἐκ τούτου, ὁ χρυσορρήμων Πατέρας ὑποστηρίζει ὅτι αἰτία τοῦ κακοῦ δέν είναι ὁ Θεός, ἀλλά ἡ κακή χρήση τοῦ αὐτεξουσίου ἀπό τόν ἀνθρωπο. Η ἀπλοϊκή διήγηση τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως, ἡ ὅποια περιφρονεῖται ἀπό πολλούς, ἐμπεριέχει αὐτές τίς οὐσιαστικές ἀλήθειες, τίς ὅποιες φωτίζει ἔτι περαιτέρω αὐτός πού ἐδέχθη τή θεία χάρη ἀπό τούς οὐρανούς καί πού μέ τά χείλη του διδάσκει ὅλους τούς ἀνθρώπους.

² Ἰωάννου Χρυσοστόμου, «Εἰς πρός Γαλάτας Ὄμιλίαν», Patrologia Graeca, ἐπιμ. ἐκδ. J. Migne, τόμ. 61, στίχ. 618.

³ ὄ.π. τόμ. 60, στίχ. 507.

Ο ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος μέχρι ἐκείνη τή στιγμή βρισκόταν σέ άρμονική σχέση μέ τόν δημιουργό Του καί τά ἄλογα πλάσματα καί κατοικοῦσε στόν Παράδεισο, ἀπομακρύνεται ἀπό τόν πλάστη του. Ο Θεός ἀδιαμφισβήτητα δέν παύει ν' ἀγαπᾶ τόν ἄνθρωπο, ἀλλά ἀναμένει τήν ἐπιστροφή τοῦ πλάσματός Του στήν πατρική ἀγκάλη.

Αύτή η θεϊκή ἀγάπη ἀποκαλύπτεται περίτρανα στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ αὐτό τό πρόσωπο προβάλλουν οἱ Τρεῖς Ιεράρχες ώς τή μοναδική λύση σέ ὅλα τά προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ίδιαιτέρως στό πρόβλημα τῆς βίας. Πιστεύουν ἀιράδαντα ὅτι μόνο μέ τή βοήθεια τοῦ Χριστοῦ θά ἀποκτήσουμε τήν εἰρήνην καὶ πλέον ἡ βία δέν θά ἔχει θέση στίς καρδιές μας, ἀφοῦ θά βλέπουμε ὅλους τούς ἀνθρώπους ώς ἀδελφούς μας.

Άγαπητά μας παιδιά, σᾶς ευχόμαστε καλή πρόοδο και σᾶς καλοῦμε νά άφουγκραστείτε τό μήνυμα τῶν Τριῶν Τεραρχῶν, ξεδιψώντας μέ τά σωτήρια νάματα τῆς διδασκαλίας τους και ἀποκτώντας ὅχι μόνο τή σοφία τῶν γραμμάτων, ἀλλά κυρίως τήν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ και τή γαλήνη στίς καρδιές σας.

Μέ πατρική στοργή καί ἀγάπη
‘Ο Αρχιεπίσκοπος
† Ο Αθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

καὶ τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ιερᾶς Συνόδου

